

ΤΟΜΟΣ ΣΤ'.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τοὺς ἐντὸς τοῦ Κράτ.
ἀνὰ 12 φύλλα Σελήν. 2

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι, Δραχ-
μὰς 4

Διὰ τοὺς ἐν Τουρκίᾳ Γρ. 20

ΛΙΘ. 73—74.

Τιμή καταχώρησης, ἡ
γραμμὴ ὁδολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ἐνταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφ.
« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » ἡ
παρὰ τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ
Φ. ΟΔΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 4 Νοεμβρίου 1863.

ΕΝΩΣΙΣ — ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΝΡΑΣΙΑ.
ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΡΑΓΙΚΟΕΠΙΚΗ.

Πρόσωπα ὁποῦ μιλοῦνε.

ΕΛΛΑΣ. — ΚΕΡΚΥΡΑ — ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ — ΖΑΚΥΝ-
ΘΟΣ — ΛΕΥΚΑΣ — ΠΑΞΟ (α) — ΚΥΘΗΡΑ (α) —
ΙΩΑΚΗ.

Πρόσωπα ποῦ δὲ μιλοῦνε.

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ ΙΟΝΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἡ Σκηνὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Σημ: (α) Μὲ τὸ θέλημα τῶν λογιωτάτων, ἀλλάξαμε τὸ γέ-
νος τῶν Παξῶν καὶ τῶν Κυθήρων διὰ τὸ ὁμοιογενὲς τῶν
Δήμων.

ΕΛΛΑΣ. Ἄμ καλῶς τὰ κοπελοῦδια μου, ὦ πόσον σὰς
ἐπεθύμησα! — ἔλατε ἔλατε ἐδῶ νὰ σὰς δῶ ἐκ τοῦ πλη-
σίον. Εὐὲ θὰ εἶσαι βέβαια ἡ Κέρκυρα ποῦσαι ἐνδυμένη
σὰ θραύεινα. — Εὐὲ γελασθῶντά μου, εἶσαι ἡ Ζάκυνθος,
ἡ καλὴ μου Ζάκυνθος, ἀνοιχτὴ καὶ μυρουδάτη ὡς τὰ
λουλούδια σου. — Εὐὲ ἡ ἀσπροκόκκινῃ εἶσαι ἡ Λευκὰς μὲ
τ' ἀσπρα σου στῆθεις. — Ἐλα καὶ σὺ Παξῶ μου, καὶ σὺ
Κυθήρα μου! ἀμὴ ἡ ἄλλαι ποῦ εἶνε; ποῦ εἶνε αἱ μεγά-
θυμοι θυγατέρες μου. Ἡ Κεφαλληνία καὶ ἡ Ἰθάκη;

ΚΕΡ: Cefalonia, siora mare, la se sta preparando
perchè la se trova ancora in disabillé e Itaca
sta rivedendo i so conti.

ΕΛΛ: Ἄμ τί φραγγίζεις ἐσὺ βρε τσουρδέλα, τ' εἶν
ποῦ εἶ;

ΖΑΚ: Σὲ; λέει γιὰ τὴν Μητέρα, ὅπως ἡ Κεφαλληνία
τυγχάνεται, καὶ ὅπως ἡ Ἰθάκη λογαριάζεται, καὶ ὅπως
γιὰ τοῦτο ἐμείνανε ἑωπίσω ὀλίγο, μὰ ἐντὺ γιὰ γιὰ
πόρουνται αἱ !!

ΕΛΛ: Ἄμ τί τρόπος δὲ εἶναι αὐτὸς Κυρίαίς μου νὰ
κάνετε τὴν Μητέρα νὰ σὰς προσμένῃ μὲ ἀνοιχταῖς ἀγ-
καλαῖς; — Τώρα ἐξύπνησες νὰ ἐτοιμασθῇς Κεφαλλονίῳ
μου, ἐσὺ ποῦ εἶσαι πάντοτε ἡ πρώτη εἰς ὅλα, καὶ σὺ
Θειακῶ μου, τώρα ἐπερίμεινες νὰ κάμης τοὺς λογαρια-
σμούς σου;

ΙΘ: Ἀμὲδὰ μ' ἀφίνανε πρῶτα νὰν τοὺς κάμω οἱ προ-
στάταις μας

ΚΕΦ: Ἀχ! Συχώραμε Μάνα μου, καὶ λυπήσου με!
Ἐγὼ ξέρεις εἰμὺνα ἐτοιμὴ ἀπὸ χρόνια, καὶ προτοῦ ἡ ἀλ-
λαις ζυπνήσουνε, ἐγώ μὲνονα στὸ ποδάρι καὶ ἐφόρια τ' ἀσ-
προγάλαξά μας στολίδι, μὰ ὁ ξένος μου τᾶσχισε, μοῦ
τ' ἀράχγειασε, μοῦ τὰ ἐμάτωσε. — Τώρα μὲ μίας, ἐπειτα
ἀπὸ χρόνων καταδρομαῖς, ἔρχεται καὶ μοῦ προσφέρει
μὲ τὸ χέρι του, μ' ἐκεῖν τὸ ἴδιο χέρι ποῦ μ' ἐξύλιζε,
ποῦ μ' ἐράπιζε ποῦ μ' ἐξόριζε, μ' ἐκεῖν τὸ ἴδιο χέρι ποῦ
υπόγραφε τὴν καταδίκη μου, μοῦ φέρνει δῶρα καὶ στο-
λίδι ἀσπρογάλαξ ὡς τὰ δικὰ μας, καὶ τὸ στόμα
του ποῦ μ' ἔλεγε βάρβαρη, δούλα ἀνάξια ἐλευθερίας, μὲ
κρυτταί τὸν ἐλευθερὸν καὶ ἐλευθερωμένον. — Εἰς οὗτος ὁ
ἴδιος ὁποῦ τὴν ἰδέα μονάχα τῆς ἐνώσεώς μας μοῦ ἐ-
πλερονότουσε μὲ ἐξορίας καὶ μαρτύρια μὲ σπρωχνεῖ
σήμερα στὴν ἀγκαλὴ σου! καὶ θέλεις νὰ μὴ μοῦ παρα-
ξοφαινεται, καὶ θέλεις νὰ μὴ δυστάζω καὶ νὰ μὴν ἡξέρω
ποῦ βρίσκομαι; — Λαίω τὴν Κέρκυρα νὰ χορεύῃ καὶ
νὰ εὐφραίνεται εἰς τὰς ὑποσχέσεις του, ἡ Κέρκυρα δὲν

ἐκλαψε ποτὲ εἰς τὴν ἐξορίαν, οὐδὲ ποτὲ ἐτρόμαξε στὸ σκέ-
λεθρο τῆς ἀγχόνης. — Ἡ Ζάκυνθος ἐπίστεψε, ἐχάρηκε καὶ
ἐτρεξε, γιατί ἡ Ζάκυνθος δὲν ἐσφράγγιζε σὰν ἐμένα τὸ πρι-
κὸ ποτήρι τοῦ μαρτυρίου. — Ἡ ἄλλαις σὰ μικρότεραις
ἀκολουθήσανε τὸ παραδειγμα τῶν μεγαλειτέρων. — Ἡ
Κυθῆρα ὅμως, ὅσο μικρὴ καὶ ἂν ᾔητε, κατὰ πρόπει νὰ θυ-
μᾶται ἀπὸ τὰ περασμένα μου, ἢ ἐξέχασε πῶς ὁ ξηρο-
σκάπελός της λίγο ἐλείψε νὰ γένῃ ἕνα ἀπὸ τὰ τόσα
μνήματα ὅπου ἐθαπτόντανε ἡ πρῶταις στεναξιαῖς τοῦ
ἐθνικοῦ τῶν παιδιῶν μου; — Μάνα σὲ βλέπω, εἶσαι ἡ
Μάνα μου, καὶ ὅμως φοβοῦμαι μὴν ὅσα βλέπω δὲν εἶνε
παρὰ ὄνειρο. — φοβοῦμαι μὴν ξυπνήσω καὶ ἀπὸ τὴν
ἀγκάλῃ σου βρεθῶ πάλαι στὰ νύχια τῆς Μητρείας. —
φοβοῦμαι μὴν πάρω κ' ἐσένα στὸ λαιμό μου!...

ΕΛΛΑ: Κόρη μου, δὲν σὲ κατηγορῶ, ἡ δυστυχία καὶ
τὰ βασανὰ μᾶς κάμουν δυσπίστους, ἀλλὰ τέλος πάντων
ἀφοῦ σὲ σφίγγω εἰς τὴν ἀγκάλῃ μου, ἀφοῦ σὲ φιλῶ μὲ
τὰ χεῖλιά μου, ἀφοῦ σὲ κράζω ἀγαπητὴ μου θυγατέρα
Κεφαλλονεῖά, κάθε φόβος πρέπει πλέον νὰ ἐκλείψῃ. Ξέ-
χασε τώρα τὰ περασμένα. Χαροῦ μὲ τὰς ἀδελφάς σου
καὶ πέταξε ἀπ' ἐπάνω σου κάθε σημεῖον λύπης.

ΚΕΡ: Ὅχι μάνα μου, ὄχι, τὰ μαῦρα μοῦ στέκουνε,
μοῦ θυμᾶνε τὰ μαῦρα παιδιὰ μου. Τὰ μαῦρα μοῦ ἐτοῦ-
τα ξεσκελεθῶν κάνουνε σήμερα τὰ ἀδελφάδαις μου νὰ
φοροῦνε ἀσπρογάλαζα. Μήπως ἡ χαρὰ δὲν ἔχει κ' ἐκείνη
τὰ δάκρυά της, γιατί θέλεις καὶ ἡ ἐορτὴ νὰ μὴν ἔχῃ τὸ
πένθος της;

ΚΕΡ: Siora mare, se stè a sentir sta pianzotta.
no la finiremo più. — Varenta vu lassela star e a
poco a poco ghè passerà.

ΕΛΛΑ: Μίλα ῥωμέϊκα, ἂν θές νὰ σ' ἀκούω, καὶ ξέχασε
πλεῖα τὰ ὀδρεϊκά σου.

ΚΕΡ: Ὅπως σοῦ γουστάρει, σιόρα μάρε, μπάστα καὶ
μὴ μοῦ γελᾷς τὰ σπροπόζιτα τῆς καφερῆς!

ΕΛΛΑ: Θυγατέραις μου, εἰσθε ὅλαις θυγατέραις μου
μυλᾶτε ὅπως ξέρετε, τὰ λόγια σας φθάνουν εἰς τὴν καρ-
διά μου καθὼς αἱ πολὺγλωσσοὶ δεήσεις τοῦ Κόσμου εἰς
τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ.

ΖΑΚ: Ἔ! για-μὰ μητέρα, δὲν κάνουμε τίποτσι για
νὰ πανηγυρῆσουμε τὴν ἔνωσί μαςας;

ΕΛΛΑ: Ὅτι θέλετε, ἄς πῇ κάθε μία τὴ γνώμη της.

ΚΕΡ: ΔΕΥ: καὶ ΠΑΣ: — ἝΝΑ ΧΟΡΟ.

ΖΑΚ: ΚΥΘ: — ἝΝΑ ΝΤΟΡΟ!

ΕΛΛΑ: Καὶ σὺ Κεφαλλονεῖά μου τί λὲς νὰ κάμωμεν;

ΚΕΡ: — ΜΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ.

ΙΘ: — ΜΙΑ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ.

ΚΕΡ: Ἡ Κεφαλλονία εἶνε ὀρρέντα ὡς καὶ στὰ Πα-
νιρία της, καὶ ἡ ἰθάκη Σπεκουλαδόρα καὶ στὴ χαρὰ
της!

ΕΛΛΑ: Χοροὶ καὶ καρναβάλια ἔγιναν ἀρκετὰ, αἱ ἰδέαι
τῆς Κεφαλλονίας καὶ τῆς ἰθάκης εἶνε πρωτότυποι. —
Ἄς τὰς παραδεχθῶμεν λοιπὸν, εἰντε Κεφαλλονία ἀρχί-
να μὲ τὴν Δευτέρα σου Παρουσία.

(Ἡ Σάλλιγξ της Ἐνώσεως ἤγει, καὶ οἱ νεκροὶ
τοῦ Ἰορίου Κόσμου προσέρχονται.)

ΚΕΡ: — Εἶμαι ἐγὼ ἐκεῖ τὸ θυμὰ
Ποῦ ἐσταυρώθη τόσα χρόνια

Νὰ σᾶς σώσῃ ἀπὸ τὸ κρίμα

Κι' ὀχτὴ μαύρη καταφρόνια,

Χίλιους ἔλαθα Ἰουδαῖς

Καὶ ἀμέτρητους Πυλάτους.

Καὶ ἀγύρταις — Μαῖμουδαις

Μ' ἔσυραν μὲ τὴν ὥρά τους

Μὲς τὴ λάσπη, μὲς τὸ χῶμα,

Κι' ὅμως καθαρὴ κι' ἀγνή

Εἶμαι καὶ βαστιῶμαι ἀκόμα

Ἐνωμένα — Ἑλληνικῇ.

Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι

Ὅπου ἐπάθετε γιὰ μένα,

Ὅσοι εἶστε πεθαμμένοι,

Ἄς γραφθοῦν μὲ χρυσαμένα

Γράμματα τὰ ὀνόματά σας

Εἰς τὴν στήλην τῶν αἰώνων,

Καὶ τὰ κατορθώματά σας

Ἄπειρον ἄς ζήσουν χρόνον.

Ὅσοι ζῆτε, ἡ χαρὰ σας

Εἶνε ἡ μόνη ἀνταμοιβή,

Ἡ πατριωτικὴ καρδιά σας

Μισθὸν ἄλλοι δὲν ποθεῖ,

Ὅσοι γιὰ τὴν δόξα μόνον

Μ' ἀγαπήσετε χαρῆτε,

Στὸν βασιλικὸν μου θρόνον

Ἢμπορεῖ νὰ ντριμοχθῆτε.

Φίλοι τῶν ἐπαγγελημάτων

Φίλους πιάσετε Ἰπουργοὺς

Ποῦ πουλοῦνε ἀντὶ χρημάτων

Θέσεις ἑυνοαῖς καὶ καπνοῦς.

Δεῦτε οἱ κατηραμένοι

Λατρεῦται τῆς Τυραννίας,

Φρίζτε ὅλους σᾶς προσμένει

Ἡ γεέννα τῆς πεινίας!

Δεῦτε ὑπάλληλοι τῶν ξένων,

Κ' ὑψηλοὶ ὑπουργηματῖαι

Εἶν τὸ μέλλον σας χαμένον

Παύουν αἱ Καλλιφορνῖαι.

Φεύγει ὁ ξένος κι' ἄδια ἀφίνει

Τὸ ἑπτανήσου τὰ Ταμεῖα

Καὶ ποῖος τ' ἀδειασε... ὦ αἰσχύνῃ...

Τῶν παιδιῶν τῇ ἡ λαιμαργία!

Δυστυχῆς Συναξάρχου

Βδελλαῖς τοῦ Παναγιῶ

Μυρολόγοι καὶ θαυματοῦχοι

Τοῦ κουφάδειανου Ταμεῖου,

Κληρονόμους σᾶς ἀφίνει

Σ' ἔΝΝΕΝΗΚΟΝΤΑ ἑΠΤΑ ΛΙΡΑΣ

Ὅσο ἀξίζετε σὰς δίνει

Γιὰ τὸ ἔσχατόν σας γῆρας!

Ἐννηνῆντα ἔσ' αὖ λιποῦλαι!

Ἐνωσόφοβοι χαρῆτε,

Πάρτε τση, ὅλοι σας, οὐλαιο

Φθάνει νὰν ταῖς μοιρασθῆτε.

Δεῦτε ὡς τόσο εἰ τῶν ὁδόντων

Τοὺς βρυγμοὺς καὶ στοὺς κλαυθμοὺς,

Κ' ἔτσι ἡ τάξις τῶν προϋχόντων

Καθαρίζει ἀπὸ πολλοὺς.

Γυμνῇ, ἔρμη, πεινασμένη,

Ξωρισμένη στὴν ἀγχόνη

Μ' εἶδετε τὴ μαυρισμένη

Μὰ δὲν εἶπατε οὔτε σώγει!

Σχάσετε καὶ σεῖς καὶ ὅς γένη

Καθὼς πρέπει ἡ Καταδίκη

Νὰ διωχθῆτε ἄντροπιασμένοι,

Καὶ χωρὶς οὐδὲ καπλῖ.

ΙΘΑΚΗ — Τρέξετε ἀγοραστάδες εἰς τὸ φθεινὸ καὶ
κελὸ πρᾶγμα, τρέξετε!

ἔχουμε γιὰ πούλημα μία θέση Λόρδου Μεγάλου Ἀρ-
μοστοῦ κτλ. κτλ. κτλ. ποῖός τινε θέλει;

Ἀγοραστής. Πόσο στοιχίζει;

ΙΘ. — Ἄν μὲ ρωτᾷς πόσο μᾶς ἐστοίχησε σ' ἀποκρέ-
νομαι μὲ τοὺς προϋπολογισμοὺς στὸ χέρι: 650 χιλιάδες
λίραις χωρὶς τὰ ἔκτακτα. — Ρῶτα με πόσο ἀξίζει καὶ
γιὰ πόσο τὴ δίνουμε καὶ μπορεῖ νὰ φτυασθοῦμε.

Α': Πόσο ἀξίζει λοιπόν;

ΙΘ. Βάνε ἀπάνου καὶ βλέπουμε.

Α: — Μία δραχμὴ! !.

ΙΘ. Μία δραχμὴ ἔχουμε ἀπάνου στὴ θέση τοῦ Λόρ-
δου μεγάλου Ἀρμοστοῦ — Θέση Ψηλῇ! Θέση Λαμπρῇ!
— Θέση Ἐξηνουαστῇ, Θέση γιὰ κάθε Φιλελεύθερο σὰν
τὸν Νιούγκεντ' γιὰ κάθε φαμελίτη φαλίδονε σὰν τὸν
Ντοῦγγίλας, γιὰ κάθε ἔντιμον ἄνθρωπο, σὰν τὸν Σείτων,
γιὰ κάθε μπεκρῇ σὰν τὸν Μέτελα, γιὰ κάθε φονεῖα σὰν
τὸν Οὐάροδο, γιὰ κάθε ροήμοιο σὰν τὸν Γιούγκ, γιὰ
κάθε μεγάλον ἄνθρωπο σὰν τὸν Στόρτ καὶ ὅποιος τήνε
πάρει γένεται καὶ προσωρινὸς Λόρδος! ! !.

ΑΓ: Μιά μιση.

ΙΘ. Μιά μιση δραχμὴ μιὰ, μιὰ μιση δραχμὴ δυό,
μισομισὴ δραχμὴ Λίμπερον!! πάρτηνε καὶ φεύγα μὴ
σε τταχίσουνε — Μία θέση Τοποτηρητοῦ! ποῖός τινε θέ-
λει Λαμπρὸ πρᾶγμα! φθεινὸ πρᾶγμα! καλὸ πρᾶγμα!!
Στοιχίζει ἀμείψα, ἀξίζει κάμποσα, τὴ δίνουμε σχεδὸν χά-
ρισμα. Εἶνε θέση γιὰ κάθε γολαντόμο. Εἶνε γιὰ ἐξυπνοὺς
καὶ ἐκδιούργους, τὴν ἔλαβε ὁ Δέδερτων, γιὰ κάθε σπά-
ταλο, τὴν εἶχε ὁ Γουντάουζ, γιὰ κάθε Λιολιό, τὴν εἶχε
ὁ Λεῖν! ! !. Ὅποιος τὴν ἀγορασῇ τοῦ δίνουμε χάρισμα
κ' ἐκείνη τοῦ Γρχηματέως του, καὶ ἓνα μπαμπακοχώ-
ραφο στὸν Κούταδο βάνετε — βάνετε! !.

ΑΓ! — Μία δεκάρα.

ΙΘ. Καλὴ κ' ἐκείνη καὶ ἀνέλπιστη — ἄλλα οὐνα!!
ἄλλα ντοῦε!! ἄλλα τρεῖς!! ὥρσνηνε καὶ κόπιασε σὺ καλὸ,
μὲ μία δεκάρα ἀγόρασες μία ντουζίνα ἀνομάτους καὶ
εἴκοσι βατσελιῶνε μπαμπακοχώραφο. Χαλάλη σου καὶ
καλὴ πιτυχία εἰς τὸ σπόρο. — Ὡ πρᾶμμα πό'ρω! Ὡ λαμ-
πρὸ!! Ὡ ψηλὸ!! Ὡ ἀκριβὸ!! Τὸ ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς
Δικαιοσύνης πουλῶ. Ὅποιος τ' ἀγοράσει θὰ βγάινη οὐλες
του τση δίκες σάϊκες. Ποῖος ἀγοράζει τὴν δικαιοσύνη;
ποῖος τὴν ἀγοράζει; ἔχει καὶ σύνταξις ἓνα κλάσμα τῶν
97 λιτρῶν καὶ δὲν εἶναι ἴλιγο μίγαρις σὲ τέτοια φτώ-
χεια... Ποῖος ἀγοράζει τὸ Συμβούλιο, ἔλα βάνετε! !.

ΑΓ. Τρεῖς δραχμῆς.

ΙΘ. Τρεῖς δραχμῆς; ξέρεις ποῦ ἐστοίχησε ἑκατομμύ-
ρια; ξέρεις ποῦ ἐπουλήθηκε πολὺ πουλιὸ ἀκριβὰ; Τρεῖς
δραχμῆς γιὰ ἓνα Συμβούλιο ποῦ ἐξεδούλευε χιλιάδες;
μπορεῖ νὰ φθάσῃ καὶ εἰς τὸν Ἄρειο Πάγο; Τρεῖς δραχμῆς,
τρεῖς δραχμῆς;

ΑΓ. Τρεῖς καὶ πενήντα.

ΙΘ. Ἐφθασες ἀργὰ κύριέ μου, κατὰ λάθος τὸ ἐδγά-
λαμε εἰς τὴν δημοπρασία. Ἐμεῖς τὸ ἐδίναμε καὶ γιὰ
λιγότερο, μὰ δὲν μπορούμε, εἶναι ἀργά.

ΑΓ. Γιατί;

ΙΘ. Γιατί εἶναι ἀπὸ καιρὸ πουλημένο. — Πουλοῦμε
τὴν Γερουσία; ποῖος θέλει τὴν Γερουσία;

ΑΓ. Τί νὰ τὴν κάμουμε χωρὶς Ἀρμοστή;

ΙΘ. Ἐχετε δίκιο, ἔπρεπε νὰ τὴν πουλήσουμε σ' ἓνα
λότο μ' ἐδάυτονε, μὰ δὲν πειράζει καὶ τσι ὅπως εἶναι
μπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ.

ΑΓ. Σὲ τί στὸ θεῖο σου;

ΙΘ. Διὰ πλαστικὰς εἰκόνες, ἢ γιὰ μαργινοτέτες, εἶναι
ὅλοι γυμνασμένοι στὴ τέχνη. Αἶντε παιδιὰ! ποῖος θέλει
νὰ πάρῃ τὴν Γερουσία μου, ν' ἀνοίξῃ νέον θέατρον εἰς τὴν
Ἀνατολή!; Αἶντε ἐργολάδοι, τρεχάτε στὴν αὐτήνια,
βάνετε, βάνετε!

ΑΓ. Ἐνα ἐξάρι, ἔτσι γιὰ τὸν ὄρκον.

ΙΘ. Πάρτους καὶ φεύγα, δὲν ἐλπίζαμε νὰ πιάσουμε
ἓνα ὄβολο τὸν ἑνανε. — Ἐδῶ ναι κ' ἄλλο πρᾶμμα,
πρᾶμμα νέο, πρᾶμμα ὠραῖον, μιὰ κοντζὰ Ἀκαδημία!
πουλοῦμε μιὰν ἀκαδημία!! τὴν ἀκαδημία τῶν ἀκαδημιῶν
ἀλήθεια δὲν ἔδωλε μεγάλους ἀνδρας; ἀλήθεια δὲν ἐ-
διακρίθηκε μὲ τὰ συγγραμματαί της, μὰ ἔχει τὸ δικαί-
ωμα νὰ κἀνῃ τὸ βίβιο εἰς τὰ διπλώματα τῶν ἄλλων.
Γιατρός δὲν μπορεῖ νὰ σκοτώνῃ χωρὶς τὴν ἀδεία της,
οὔτε δικηγόρος νὰ κλέφτῃ χωρὶς τὸ θέλημά της. Ὁρε-
ληθῆτε ἀπὸ τὴν περίστασι' σὰς πουλοῦμε Κλινικῇ, Θερα-
πευτικῇ, Ἱγεινῇ Χειρουργίᾳ, Παθολογίᾳ, Θεολογίᾳ, Φι-
λοσοφίᾳ, Δικαιολογίᾳ καὶ Ἀδικολογίᾳ, Φιλολογίᾳ, Μα-
θηματικῇς Ἐπιστήμας, Ὀρθολογίᾳ, Τερατολογίᾳ, Λιρο-
λογίᾳ καὶ Φλυαρολογίᾳς γιὰ.....

ΑΓ. Εἴκοσι ὄβολοι.

ΙΘ. Πάρτηνε καὶ φεύγα καὶ μὴν τὸ πῆς καμμιανοῦ.
Παύουμε γιὰ σήμερον τὴν Δημοπρασίαν καὶ γίνεται κοι-
νῶς γνωστὸν ὅτι εἰτεπράξαμεν ἀπὸ τὰς πωλήσεις μας
ὡς ἀκολουθῶς:

Άρμολής	Δραχ.	1, 50	ὄβ.	35 $\frac{1}{2}$
Τοποτηρητής	»	0, 60	»	10
Ἀνώτ. Συμβούλιον	»	0, 00	»	00
Γραμ. Τοποτηρητοῦ	»	0, 00	»	00
Γερουσία	»	0, 40	»	06
Ίονιος Ἀκαδημία	»	1, 15	»	20
Δραχ.		3, 65	ὄβ.	71 $\frac{1}{2}$

Τὰ 71 $\frac{1}{2}$ ταῦτα ὄβολα θέλει παρακατεθῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν παλαιῶν Συντάξεων, τὸ ὁποῖον, χάριτι θεῖα, περιέχει Λ. 97 καὶ οὕτω ἔχομεν πρὸς τὸ παρὸν Συντακτικὸν Κεφάλαιον Λ. 97 — 2 — 11.

Ἐλπίζομεν μὲ τὰς προσεχεῖς πωλήσεις τῶν κατωτέρω ἐπαγγελμάτων καὶ ὑπαλληλῶν νὰ εἰσπράξωμεν ὅσον ἀπαιτεῖται ἵνα συμπληρωθῶσι 98 τοῦλάχιστον λίραι, ἀριθμὸς στρογγυλὸς ὅστις θὰ εὐαρεστήσει, ὡς ἐλπίζομεν, τοὺς Κυρίους Συνταξιούχους.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΕΣΧΑΤΟΣ ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝΩΣΩΦΟΒΩΝ.

Τ' εἶχες Γιάννη; Τ' εἶχα πάντα.

ΛΑΖΑΝΗΣ. Τί πίνετε τσὲ χέρεστε, τσὲ κάνετε προ-
[πόσεις;

Τὸ Ἀτμόπλοιον μᾶς ἔφερε ἀφανισμοὺς τσὲ πτώσεις.
Ἐφθασεν ἡ διάλυσις, ἡ ἔνωσις θὰ γένῃ
Τσ' ἐμεῖς χασκομπουρίζομεν οἱ ἔνωσοφοβιασμένοι;
Τσ' ἐγὼ ποῦ ἐλογάριαζα σὲ ἀγγλικὴ στολὴ
Νὰ ντύσω τσοῦ ὑπαλλήλους μου, τὴν ἔπαθα σωστή!

ΟΝ: Λαζάνη μου, μὴν τρώεσαι τὰ ρούχα τῶν φυλάκων
Στολαῖς μπορεῖ νὰ γένουνε κι' αὐτὰ ἐθνοφυλάκων.
Καλλίτερα θὰ στέκουνε σὲ νέους, σὲ παιδιὰ
Παρὰ εἰς τὸν Λαγκούση σου, στὸν Κῶστα, στὸν Ταβιά.

Λ: Ὁ Κύριε Ὀνόπουλε καλὰ ποῦ τὴν ὀρίζεις
Ἀκόμα δὲν ἐξέστανες στὴ θέσι, παιδιαρίζεις!
Τί μπαίνει ἡ λεβεντουργιά, τί μπαίνουνε οἱ ἐθνοφύλακες
Μὲ τσῇ στολαῖς ποῦ ἐτοίμασα γιὰ ὅλους μου τσοῦ φύ-
[λακες;

Ἐγιναν ἐξεπίτηδες μὲ φόρμα ἀγγλ.ικὴ,
Δὲν κάνουνε γιὰ Ἕλληνες καὶ γι' ἐθνοφυλακὴ.

ΟΝ: Ἐτότες κάμε μιὰ δουλειά, ἄστες κι' ἀγάλια ἀγά-
[λια.

Νὰν ταῖς ξωδέψης ἡμπορεῖς στὰ πρῶτα καρνεβάλια.

ΚΑΡ: Ἄστε τὰ λόγια Κύριοι καὶ πέμουτε ἀλήθεια
Ἐν τούτῳ ποῦ μᾶς ψάλλετε, ἡ ὅλα παραμύθια;

ΛΑΖ. Ἐδῶνε κι' ὁ Μαυρόκοιλος ῥωτῆστέτον τσαὶ βλέ-
[πετε,

Ὅλοι τότε γνωρίζετε νὰ πῇ ψέγματα ντρέπεται!

ΛΟΣ. Well then! fattevi, avanti mio caro Capi-
[tano,

E diteci se i brindisi abbiamo fatto invano.

M. Oh Yes, vedete subito appena segnalato
In puppa del battello mi sono ebbi lanciato,
Καὶ ἀρχήνησα giretti a far traverse il mare

Isia che l' ἀτμοκίνητον avesse ad arrivare —

Καὶ finalmente ἔφθασε, ὁποῦ νὰ μ' ἦθε φάση

E in molo incominciarono a far sussurri e chiassi,
Οἱ ῥιζοσπάστες πῶς ἔλεπον che il Vapor veniva

Col Scioglimento a prora ἐσκούζανε Evviva!!

Μοῦρτε εὐθὺς l' idea, per ritardar l' Unione,

Νὰ μὴν τῆς δόσω pratica καὶ comunicazione.

Μὰ ὁ Κουρλοκαπιτάνιος π' ἄκουσε ποῦχα βῆχα

Στὴν κάμαρα μὲ κράζει νὰ πῶ λίγη μαστίχα,

Intanto che bevevo la novità scappò

Senza la mia licenza καὶ ἔφθασεν ἐδῶ.

Nai-vai-vai-vai-vai-vai-vai l' Enosis è più che più che
[certa

Ed ecco i Risospasti che γαννο σόρτα γέρτα!

ΓΑΖ: Τόλεγα καιγὼ ὁ δυστυχὸς πῶς πρᾶγμα εἶν τε-
[λειομένο,

Καὶ οἱ ἄρχοντες μ' ἐπέρνανε γιὰ ζῶντο λαμπασμένο...

Ἦρσε Κύρ Καραφλόπουλε, τήνε πιστεύεις τώρα;

Πιστεύεις πῶς ἐσήμαρε ἡ ὑστερή σου ὦρα;

Ἐνωσι, Ἐνωσι Ἐνωσι! τί λὲς Κύρ Ἀντζουλή;

Ποῦ εἶνε ἡ κατεργαριά, πῶλεγες ἡ ἀγγλικὴ;

Ἐνωσι, Ἐνωσι Ἐνωσι, Σὶὸρ Λάζαρε Evviva!

Amonte amonte ἡ πρόποτες κάνουμε ὅλοι πῖβα!

Καὶ σὺ Λαζάνη ἀφέντη μου, ἀπὸ τὸ Spartivento

Καλῶς μᾶς τήνε δέχθηκες! σοῦ κάνω complimento!

Χαῖρε καὶ σὺ Ὀνόπουλε, ποῦ μ' ὅλους μας γελᾷς

Γέλασε μὲ τὴν Ἐνωσι, γέλασε ἂν τολμᾷς!.

E voi Sior Capitano, coi vostri gran dispacchi

Servirvene potete, come di scartafacci.

Ἐνωσι Ἐνωσι Ἐνωσι! πάει ὁ προθιρασμός,

Ἐνωσι Ἐνωσι Ἐνωσι ἡ θέσι κι' ὁ μισθός!.

Λ: Un imbecille siete, scusate Sir Gazow,

Rientrate in voi stesso, calmatevi how now?

Perchè nostra Sovrana ha sciolto il parlamento

Tanta paura avete, e si grande spavento? .

Sapete voi Gazow, tutte le condizioni

Che avrà a votar la camera dei deputati Ionj?

Sapete se contento sarà il Parlamento

Al Re Giorgio pagare il cento e tre per cento?

Sapete se le Isole, le fortificazioni

Alranno da pagare e tante munizioni?

Sapete finalmente che in vece dell' Unione

Forse potrà succedere più grande protezione?

Non l' isole alla Greeia ma a quelle unita questa

Sarà per gli Anglojonj piu bella e lunga festa.

ΚΑΡ: Μιλεῖ μιλεῖ σὰν Ἄγγελος ὁ Καπετὰν Λιολιός!

Μὴν ἀπολπιέσθε φίλοι, καὶ πάλιν ἔχει ὁ Θειός.

Ἡ Ἀγγλία δὲν ἐτρελλάθηκε, ἡ Ἀγγλία ξέρεῖ τί κάνει,

Καὶ τίποτσι γιὰ τίποτσι δὲ δίνει καὶ δὲ χάνει.

Μὰ ὅπως ἐλθοῦν τὰ πράγματα ἡ Ἀγγλία δὲ θὲν ἀφήσῃ

Κανένα ἀπὸ τοὺς δούλους τῆς ἐρημῆς νὰ ψηφίσῃ.

Κι' ἔνωσις νὰ τελεσθῇ, καὶ παύσῃ ἡ Ἀστυνομία,

Μήπως γιὰ μᾶς δὲ μένουνε Πρεσβείτις καὶ Προξενεῖα;

ΟΝ: Ὁ βέβαια κι' ὁ Πρόξενος δὲν εἶνε τίποτ' ἄλλο

Παρὰ ψηλὸς Κατασκοπὸς σὲ κυκλὸ πλεῖο μεγάλο.

ΓΑΖ: Εὐχαριστῶ γιὰ μένανε, ἀλλοῦ μου νὰ φορήσω

Παρὰ ψηλὴ ἢ χαμηλὴ σπῖρα νὰ καταντήσω.

ΚΑΡ: Άστε νὰ εἶδουμε ἄρχοντες τί θενὰ πῆ ἡ Βου-
[λή μας,
Καὶ τότε ἀποφασίζεται καὶ ἡ τύχη ἡ ἐδική μας.

Υ. Γ. Ἡ Βουλὴ ἐμίλησε καὶ ἡ τύχη τους ἀπεφασίσθη
αἰωνία τους ἡ μνήμη! !..

Η ΝΙΟΒΗ.

Τῇ Κυρίᾳ ***

Vuoi saper che differenza passa
tra l' Uomo e la Pietra? domandalo
a S. Stefano che morì lapidato

Guerrazzi.

Ἐθαμβος μένω σ' ἐκεῖν τὸ κάλλος
Ὅπου ἐσεβάσθηκε τοῦ Χρόνου ὁ σάλος!..

Ποῦ σὰ μαρμάρινον ἄγαλμα μένει
Στὴ γενεὰ μας τὴν ξεχασμένη,
Νὰ τῆς θυμᾷ δόξαις θαμέναις
Μάχαις καὶ νίκαις λησμονημέναις!.

Καὶ ἄς ᾔνε ἡ Νιόβη, μυστικὸς λίθος,
Μὲ καρδιὰ πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος!

Ἔτσι ἐμβρόντητος κ' ὁ ἀρχαιολόγος,
Ἔτσι ὁ ἀρχάριος Μνηματολόγος
Μένει κυττάζοντας τὸν Παρθενῶνα
Μέσα στὸν ἄχαρον τοῦτον αἰῶνα!.

Κι' ἀναλογίζεται Γότθους, Βανδάλους,
Καὶ τόσους ἄλλους φθορεῖς τοῦ κάλλους...
Κι' ἄς ᾔνε ἡ Νιόβη μυστικὸς λίθος
Μὲ καρδιὰ πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος!.

Ὡ νὰμποροῦσα, Προμηθεὺς ἄλλος,
Ψυχὴ νὰ δώσω σ' ἐκεῖν τὸ κάλλος!
Νὰ δῶ τὸ μάρμαρο πῶς ἐμψυχόνεται,
Καὶ πῶς ὁ λίθος μεταμορφώνεται!
Νὰ γένῃ ἡ Νιόβη ἄλλη Πανδώρα
Γιὰ μία μονάχη καὶ μόνην ὥρα...
Μὰ ὡμὲ εἶνε ἡ Νιόβη... μυστικὸς λίθος
Μὲ καρδιὰ πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος.

Πανδώρα; .. ἔ, ὅχι! νὰ μὴ σκορπίσῃ
Τ' ἄχαρα δῶρα τῆς... καὶ νὰ μ' ἀφήσῃ
Παρηγοριά μου ἀπατηλὴ
Τὴ μαύρη ἐλπίδα στερνὴ — στερνὴ...
Γιὰ νὰ μ' ἀρπάξῃ στὴ στερνὴ ὥρα,
Καὶ τῆς ψυχῆς μου τ' ἀφάρτα δῶρα!

Ἄς μείνῃ ἡ Νιόβη, μυστικὸς λίθος,
Μὲ καρδιὰ πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος.

Πέτρινο μέινε φάντασμα πλάνης
Μὴν ἀναζήτησιν καὶ μὴν πεθάνῃς.
Ὡς νὰ ἐπιστρέψῃ Προμηθεὺς ἄλλος
Νὰ σοῦ ἀναστήσῃ ψυχὴ καὶ κάλλος.
Μὰ ἴσια νὰ γένουμε ὅλοι μας χῶμα
Ἐσὺ νὰ μείνῃς ζωταρὸ πτώμα,
Νὰ μείνῃς Νιόβη μυστικὸς λίθος,
Μὲ καρδιὰ πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος.

Κι' ὅταν τ' Ἀγγέλου ἡ φωνὴ ἤχησιν
Τ' ἄχαρο χῶμα μας νὰ ἀναστήσῃ...
Καὶ σὺ ἀνάζησιν κ' ἔλα νὰ πῆς
Τί ψυχὴ σοῦ ἔδινε ὁ ποιητής,
Πόσα οἱ ἀναμάρτητοι σοῦ ἐκαταγράψανε...
Καὶ πῶς σὲ πέτρα ζῶσα σ' ἐθάψανε...
Τί καρδιὰ ἐπόταζες μέσα στὸ στήθος
Καὶ πῶς ἐγίνηκες στὸν Κόσμο λίθος!

Κράζ' καὶ τὸ Στέφανο τὸν Πρωτομάρτυρα,
Ὅμπρὸς τὸν Πλάστη σου, ἅγιον μάρτυρα,
Κράζε καὶ ΟΣΙΑΙΣ τόσαις καὶ τόσαις
Ποῦ ἐλιθοβόλησαν τοῦ Κόσμου ἡ γλώσσαις;
Κ' οἱ δῆμοί σου ἄς μαρτυρήσουν
Τί καρδιὰ εἶχες, τί ψυχὴ ἦσουν
Πρὶν γενῆς Νιόβη μυστικὸς λίθος,
Μὲ καρδιὰ πέτρινη σ' ἄψυχο στήθος.

TEATRO CEFALO.

MACBETH — I MILLE TALLERI

Pezzi staccati, Uu Ballo in Maschera, ec. ec.

Il Diavoletto, dopo aver tormentato ed annoiato, come era dover suo, i gentilissimi lettori delle sue barocche leggende, aveva fatto voto alle Arpie, (L' inferno pure ha il suo bel sesso, non meno esigente né men capriccioso del bel sesso sublimare) aveva dico fatto voto alle Arpie di dedicarsi tutto a loro, e di non mostrar mai più la coda al mondo di quasi, ma il destino, a cui van soggetti anco i Diavoli piccoli e grandi, avendo deciso altrimenti, preferito con voce Tenorile la più stracciante il famoso

Compiasi il mio destin fatale, lasciammo le regioni ferruginose d' Averno e spuntammo come un fungo di sotterra procisissimamente come la nostra ingegnosa Impresa fa spuntare lo spettro di Banco. — E poi anco se il destino nostro diabolico non ci avesse spinti a riapparire su questo Bel Mondo del Sole, il solo annunzio del Macbeth, opera demonologica, gli urli esorcistici delle streghe, l' invito poi speciale di lady Macbeth, così ben accentato dalla Signora Giordano « or tuttiorgete ministri infernali, » invito al quale un Diavolo per quanto insignificante esso sia, non avrebbe potuto csimersi senza ledere all' etichetta; i delitti, i rimorsi, gli urli dei cantanti, il terror dei spettatori ec ec tutto ciò non uno ma non so quanti diavoli avrebbe fatto apparire; in somma delle somme speriamo che tutti converran nosco che il Macbeth è una di quelle Opere che, perchè vada bene in Cefalonia, bisogna che il Diavolo ci metta la coda, impresa che noi ci assumiamo di tatto cuore; dimostrato adunque bene o male che la è partita tutta nostra diabolica, passiamo, con licenza dei superiori, alla rivista del personale della Compagnia, Orchestra. Mise en Scène ec. ec. Avvertasi però che nen si tratta di una critica assoluta, non abbiamo né la coscienza né il coraggio di agognare a tanto, ma bensì d' un semplice giudizio relativo, non alle esigenze del nostro Pubblico che possono essere anco stravaganti, ma alle angustie del nostro Bucefalo che sono disgramente più che evidenti.

La Signora Giordano comunque vogliasi giudicata, è un vero Soprano assoluto; le sue note dal centro in sù sono veramente incantevoli, il metodo bellissimo, a dispetto della pronuncia natia si poco confacente alla tessitura musicale; le osserveremo però unilmente, approposito del Ballo in Maschera, le sue tenute di cadenza un pò troppo prolungate e talvolta fuor di ritmo, come pure in qualche passo di slancio, di cui d' altronde abbonda quella composizione Verdiana; è ben vero che così operando essa fa sfoggio della sua bella voce, ma tutto ciò però non manca di rendere talvolta l' esecuzione monotona! La Signora Giordano non ha mestieri di por in opera mezzi così materiali per istrappar battimani, prova ne sia la corona finale nel Ballo in Maschera, il Sonnanbulismo del Macbeth, tanto ben sentito e sì mirabilmente eseguito e finalmente la

Cavatina « Or tuttiorgete » che ci ha fatto noi pure sorgere nostro malgrado dall' Inferno per applaudirla.

Il Tenore Signor Acconci, come ogni altro Tenore, ha poco o nulla a fare nel Macbeth tranne un' Aria che molti cangiano; il nostro Acconci però la canta; eseguisce poi il suo adagio con tanta passione da farcelo accetto come uno fra i più bei pezzi dell' Opera. Ove però si è potuto apprezzarlo fù nel duetto del secondo Atto del Ballo in Maschera, dattoci dalla gentilissima impresa come pezzo staccato. L' Acconci è una vecchia nostra conoscenza, pure non sappiamo se alla novità dell' Opera o se a un suo vero progresso debbasi attribuire il fanatismo che giustamente ha saputo finora destarci. Il Diavolo però, come suo Compare, si prende la libertà di avvertirlo d' immitar meno che può, stando in Scena il colosso di Rodi.

Il Baritono Signor Vendemmia è un veterano che sà star bene al suo posto, bella voce baritonale, bel metodo, nobilissimo portamento ben inteso nel Macbeth, spezialmente nella scena del Brindisi; in quanta poi riguarda parte declamata e dolcezza nell' espressione degli affetti la sua voce si presta assaissimo ed a preferenza dei punti vibrati e di forza, prova ne sia il duetto colla Donna nel primo Atto, e la sua romanza detta mirabilmente. Disgaziatamente egli s' ammalò depo la quarta recita e non ci diè campo di apprezzarlo in tutto il suo merito; Vogliam sperare che presto ricalcherà le scene con uno spartito ove la parte baritonale, sendo più melodica, ci ricompenserà dell' interruzione del Macbeth.

Encomiamo sincerissimamente il Signor Palombo Direttore d' Orchestra. Egli è pieno d' energia e verità nei movimenti, attributi in dispensabili in un buon conduttore; egli è alla sua maestria che noi dobbiamo in particolar modo i bellissimi effetti che ogni sera ammiriamo e spezialmenie nel Macbeth la di cui difficultosa e ricchissima istrumentazione venne finora eseguita colla massima precisione. Perlochè reiteriamo il nostro encomio al Maestro Palombo e complentiamo tutti i nostri Professori d' Orchestra e piccoli e grandi. Ci duole moltissimo per l'urto, col Macbeth non poter conscienziosamente congratularci coll' Impresa il quanto concerne parti Secondarie come serebbero guide, e cori Mascellini-femminini e Nentri. Giacchè non

abbiamo inteso nulla fino ad ora che c'incoragisca a farlo. Inquanto poi a Fantasmogoria e Meteorologia in genere, come Apparizioni, Sparizioni, fiamme infernali, lampi, tuoni, etcete bisogna ben contessarla che il loro macchinismo fa di molto scomparire la sovra natura e l'etichetta dell'Inferno, a nome di cui si permetterà, speriamo, al Diavoletto di protestarsi.

Complimentiamo di vero cuore la leggiadrissima e vezzosissima comprimaria Signorina Cesella per la brillantissima parte sostenuta nella farsa *I Mille Talieri*, parte che essa eseguisce con molta naturalezza e gran disinvoltura, riservandoci di giudicare più in esteso la sua amabilissima vocina in altro spartito. Rondiamo grazie al Basso Profondo Sig. A. Cesella per aver egli con gran successo reso la parte brillante e comica nella suaccennata produzione, egli poi è inarrivabile nel tamburinare. Porrem fine alla nostra filastroca indirizzando due domande e dando un consiglio all'Impresa:

1. Che parte fingesi che sostenga il Sig. Delcupolo?

2. Perché invece del Sig. Delcupolo non scritturare un Buffo.

S'immerga il Sig. Dolcupolo nella Caldaia delle Streghe per rigenerarlo.

P. S. Giovedì scorso s'andò in scena colla Gemma di Virgy. — L'Impresa sperò per un istante di riscaldare, così operando, la nostra glaciale platea, ma fu tutto vano, la temperatura del Bucefalo calò ancor di qualche grado sotto lo zero; Noi ci diremmo quasi trasportati in inverno, è tale si è la forza in noi della sensazione del freddo che, credendoci in Gennaio, ne immaginiamo le piogge la neve il gelo e fin anco i gatti coi loro tempestosi amori e rumori, e tutto ciò nel più bello dell'Opera, nel duo magnifico delle due donnine!. Cogliam quest'occasione per render tutta giustizia alla Prima Donna di Supplemento Signora Tartuferi, che eseguisce con gran precisione e compunzione la sua parte. Se la voce sua fosse un tantin più corporea (ci si permetta l'espressione) la sarebbe un'artista veramente invidiabile; pur non possiamo che complimentarla su molti punti uno dei quali sarebbe la special maestria con cui ella eseguisce le scale ascendenti, giudicate le più difficili in arte, — ed il garbo veramente esteti-

co con che ci rende il suo rondò finale — ma disgraziatamente ciò che manca alla Sig. Tartuferi si è, lo ripetiamo, il corpo ossia la materia vocale, perlochè nè lei nè l'Opera possono produrre l'effetto richiesto.

D'altronde il Macbeth colla Giordano per prima opera stabili un paragone a cui si la Gemma che la Sig. Tartuferi son ben lungi dal raggiangere. — E senza pretendere di confrontare due capolavori quali sono il Macbeth e la Gemma, limitandoci solamente nel rogguglio del canto della Sig. Giordano e di quello della Tartuferi, troveremo la stessa differenza che passa fra una bella e robusta Statua ed una graziosa Fotografia, ma di quelle che vedonsi talvolta giganteggiare attraverso il bucco della testa d'uno spillo.

Brava la Signorina Cesella! Ella fa la Signora di Virgy colla stessa disinvoltura colla quale ci rese la Vecchia Vicina, la Lavandaja ec. etc.

ΕΥΡΑΙΗΝ-ΜΙΤΡΑΙΗΝ.

Βουλευτικός Θρίαμβος. Ἄς μὴ καυχᾶται πλέον οὗτε ἡ Ζάκυνθος διὰ τοὺς Ντόρους της, οὐτε ἡ Κέρκυρα διὰ τὰς πατριωτικὰς ἐπιδείξεις τῶν Συλλόγων της. — Ἀργοῦμεν ἡμεῖς νὰ ἐξυπνίσωμεν ἀλλ' ὅταν ἐξυπνήσωμεν εἰμεθα οἱ ἐξυπνότεροι ὄλων. Δὲν καταδεχόμεθα νὰ ἀναφέρωμεν τὸ τί ἐγίνε ἐδῶ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ὁποίας ἡ Βουλὴ ἀφιέρου εἰς τὴν θεὰν *Τεμπελιάδα* διὰ τὴν ἐθνοσωτήριον τῆς ἑνώσεως πραγματοποιήσιν, ἄλλοι ἀξιώτεροι καὶ καταλληλότεροι ἡμῶν εἰς ἐπὶ τοῦτου φυλλάδια τὰ ἐπερίγραψαν (σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ὁ πατριωτικώτατος νεανίας Κ. Α. Γ. Ἀννίνος οὗ τὴν δόξαν καὶ τὸν ἔπαινον ἀναπέμπομεν.) Οὐδ' ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ περιγράψωμεν τὸ τί γίνεται καθημερινῶς εἰς Ἀηζούριον, ὅπου ὁ Λαὸς ζωρότερος ἐκείνου τοῦ Ἀργοστόλιου, δὲν παύει οὐδὲ στιγμὴν πανηγυρίζων καὶ κανονοβολῶν.

Ἀλλὰ ν' ἀποσιωπίσωμεν τὰ ὅσα ἔλαβον χώραν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Ἀτμοπλοίου πρὸς ὑποδοχὴν δύο Ἀντιπροσώπων μας (τῶν διδύμων ἀνταδελφῶν Ἀννίνων) ἤθελον εἶσθαι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἠθέλαμεν ν' ἀδικήσωμεν τὴν Πατρίδα μας, στεροῦντες τοὺς ἀπογόνους μας ἐνὸς τῶν λαμπροτέρων κατορθωμάτων τῶν Πατέρων τῶν, καλύπτοντες μίαν τῶν ὡραιότερων σελίδων τῆς συγγρόνου ἱστορίας μας. — Ἐν λόγῳ θα ἦτον αὐτόχρημα προσδοκία ἡ τοῦ ἔργου λατὸν: Ἡ Οἰκία τῶν ἐθνικωτάτων Ἀνταδελφῶν Ἀντιπροσώπων Ἀννίνων, τῶν ἐξ Ἀκαρνανίας, ἐνοῦται πρὸς τὴν προκυμαῖαν διὰ μακροῦ τινος καὶ ρυπαροῦ καντούνιου, τὸ ὁποῖον ἐσκεπάσθη καὶ ἐστολίσθη ὁλόκληρον μὲ ἀψίδας διαφῶν

ἀνθρώπων, φανῶν, εἰκόνων, σημαιῶν ἐπιγραφῶν κτλ. κτλ. καὶ κατὰ τινὰς μὲν τὰ πάντα ταῦτα ἐγένοντο μὲν τὸν ὁλοκλόν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡμεῖς εἴμεθα εἰς κατὰστασιν νὰ διαβεβαιώσωμεν τὸ Κοινὸν ὅτι τὰ πάντα ἐγένοντο δαπάναις τῶν διδύμων Αὐταδελφῶν Ἀντιπροσώπων Ἀννίνων τῶν ἐξ Ἀκαρνανίας. — Οἱ φιλογενεῖς οὗτοι Κύριοι δὲν ἤθελον ποτὲ ἀνεχθῆναι νὰ ζημιωθῇ ἡ Πατρίς ἐξ αἰτίας τῶν !.. Κατὰ τὴν ἀφίξιν οὖν τοῦ Ἀτμοπλοίου τὰ πλήθη συνέβησαν πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος ἵνα παρευρεθῶσι εἰς τὴν ἀπόδασιν καὶ τὴν θριαμβευτικὴν εἰσοδὸν τῶν ἐθνικῶν ἀνδρῶν.

Τὸ θέαμα ἦτο τῶν ὀντι γοητευτικώτατον καὶ συγκινητικώτατον. — Καὶ πρῶτον μὲν, τὸ ἐν Ἀρεπάνους Τηλεῶλον τοῦ λαοῦ ἐπροοιμίασε τὴν πανήγυριν. Κροτοῦν ἀδιακόπως (ἡ πυρίτης εἶχε προηγουμένως σταλῇ παρὰ τῶν ἀμφὶ τοὺς Ἀκαρνανας,) εὐστόχως ἐξέφραξε τοὺς παλμούς ὅσοι ζωηρὸν ἐξέγευγον τῶν συγκινουμένων θεατῶν. Δέμβος ἐπὶ τούτου στολισμένη καὶ πληρωμένη μὲ ἐξ ἐσσοφόρους κωπηλάτας ἐξεκίνησε, ὡς ἄλλοτε ἡ ναὺς τῶν Ἀργοναυτῶν ἵνα φέρῃ εἰς τὰ ἴδια τὰ χροσμάλλια δέματα, καὶ τότε δὴ τότε ὁ ἐνθουσιασμός ἐφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω. — Τὰ πλήθη, ἀκολουθοῦντα τὰ κινήματα τῶν παρὰ τῶν ΚΚ. Ἀννίνων ἐπιτετραμμένων ὁδηγῶν ἤρχησαν ζητοκραυγάζοντα καὶ ἐπευφημοῦντα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν διδύμων Ἀντιπροσώπων ἐφθασεν μέχρι ἐβδόμου οὐρανοῦ, μάλιστα δὲ ὅταν ἐκ τῆς λέμβου, ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκείνης λέμβου ἐπέμφθη ὁ πρῶτος πρὸς τὸν λαὸν ἀσπασμός !... Ἀλλ' ἤδη ἡ λέμβος προσέρχεται, ὃ ἀνέκφραστος ἀγαλλίασις ! ἤδη ἐγγίζει τὴν προκυμαίαν, ὃ σιγμὴ ἀφάτου συγκινήσεως ! ἰδοὺ οἱ Αὐτάδελφοι ΚΚ. Ἀννινῶ ἐτοιμάζονται νὰ πατήσωσιν τὴν στερεάν. Ὅποταν, ὃ κλασικὴ αὐταπάρνησις ! τέσσαρες ἀχθοφόροι ὑπηρεταί των, ἐν μέσῳ τοῦ ἀκράτου γέλωτος τοῦ Κοινοῦ, τρέχουν καὶ πρὶν οὔτε τὸ καταλάβωσι ἄρουν, Κυρηναῖοι τῆς γῆς, τὰ ὄχθη τῶν θαυτίμων σωμάτων των !...

Οἱ ΚΚ. Ἀννινῶ οὕτω πως ἐφ' ὧμου φερόμενοι μᾶς ὑπενθύμισαν τοὺς Δούκας τῆς παλαιᾶς Βενετίας οἵτινες, μετὰ τὴν ἐκλογὴν των, ἐφέροντο ἐπὶ τῶν ὧμων μισθωτῶν τινῶν ὑπουργηματιῶν, σκοροῦντες χρήματα εἰς τὸν κεχρηνῶτα καὶ ζητοκραυγοῦντα ὄχλον τῆς ἀρχαίας ἐκείνης Ἀριστοκρατικῆς Δημοκρατίας. Ἡ συγκίνησις ὁμως τῶν εὐπατριδῶν αὐταδελφῶν, μεγίστη οὖσα, λαμπρὰν ἐποίει ἀντίθεσιν πρὸς τὴν θεωρωδὴ εὐθυμίαν τοῦ Κοινοῦ, καὶ τότε, ὥστε πολλοὶ ἐξελάμβανον τὰ φλογερά των δάκρυα ὡς προερχόμενα ἐκ τοῦ ἀναλογισμοῦ τῆς δι' ἐκεῖνον τὸν θρίαμβον δαπάνης των, ἀλλὰ ἀναιδεῖς καὶ χαμερπεῖς συκοφανταίαι τὰ τοιαῦτα ! Οἱ ΚΚ. Ἀννινῶ δὲν ἔκλειον, ὅχι τὰ ἐξοδά των, ἀλλὰ τὸν τόπον ὅστις τοῖς ἐδίδε ὁποῖαν τοῖς ὤφειλε διὰ παρελθόντα τινα, θεωρωδεδεσάτην ἱκανοποίησιν, πρῶτον μὲν ἐκλέξας ἀμφοτέρους τοὺς ἀδελφούς κατὰ προτίμησιν πολλῶν ἄλλων φιλογενῶν ἀνδρῶν εἴτα, δε διὰ τοιαύτης καὶ τηλικαύτης ὑποδοχῆς ἐπικυρῶν τὴν ἐκλογὴν των.

Διότι ὡς πρὸς τὴν βουλευτικὴν των διαγωγὴν, καίτοι πατριωτικώτατην, δὲν βλέπομεν νὰ διεκρίθῃ τῆς τῶν ἄλ-

λων. εἰς τὰ παρελθόντα λοιπὸν πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ τὸ πρῶτιστον καὶ μόνον αἷτιον τῆς πανηγυρικῆς ἐκείνης ὑποδοχῆς.

Τομους ὅλους καὶ τείχη ἠθέλαμεν πληρώσει ἐξιτορούντες λεπτομερῶς ὅλα τὰ καθεκαστα τῆς λαοσωτηρίου ἐκείνης ἡμέρας — ἀρκεῖ νὰ εἰπώμεν ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ στερέωμα εἶχε ἐνδυθῇ κυανόχρῳ χρώματι, καὶ τότε φθάνει.

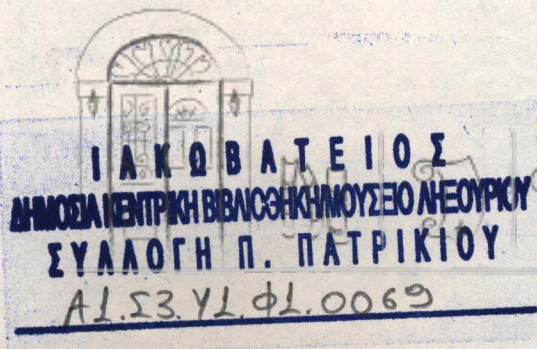
Συγχαίρομεν ἐκ καρδίας τοὺς ἐθνικοὺς ΚΚ. Ἀννινῶ διὰ τὴν ἀφιλοκέρδειαν μετ' ἧς κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην προσηνέχθησαν καὶ αὐτοπανηγυρίζοντες καὶ αὐτοσφαιζόμενοι, καὶ τοῖς εὐχόμεθα πλείστας ὅσας περιστάσεις τοιούτων γλυκυτάτων ἐξόδων.

Ὁ θρίαμβος εἶναι ἐορτὴ συστάσεως ὅλως Ῥωμαϊκῆς. — Οἱ Ῥωμαῖοι στρατηγοὶ νικηταὶ τῶν Βαρβάρων εἰσέρχοντο εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Κόσμου δι' ἀφίδων στεφάνων καὶ παρακολουθούμενοι ὑπὸ τῶν αἰχμαλώτων καὶ τῶν λαφύρων, ὅποταν ἡ ἀρετὴ τῶν Ῥωμαίων ἐξέλειψε, καὶ τὸ κράτος ἐν τῇ παρακμῇ του ὤφειλε τὴν παράτησιν τῆς καχεξίας του εἰς μισθωτὰς σπάθας, οἱ ἐκτεθηλημένοι αὐτοκράτορες ἐσεμνύνοντο εἰς θριάβους ὀνητοὺς καὶ πρᾶσπειρημένους, οὐχὶ κατωτέρας ἀξίας τοῦ θριάμβου τῆς Κυριακῆς.

— Κατ' αὐτὰς ἡ Διαολαποθήκη, ἐκπληροῦσα καθήκον πατριωτικῆς συνειδήσεως προσελάλησε τὸ Κοινὸν συσταίνουσα Ὁμόνοιαν, λήθην τῶν παρελθόντων καὶ ἔνωσιν. Καθ' αὐτὸ τοῦτο τὸ πνεῦμα καὶ ὁ διακεκριμένος ἔφημέριος τῶν Λατίνων εἰς τὴν ἐπίσημον Δοξολογίαν του ἐκήρυξεν ἐκ τοῦ θεοῦ Βωμοῦ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ πρὸς τοὺς παρεστῶτας καὶ πανηγυρίζοντας — μάλιστα πληροφροῦμεθα μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι, προτάσει τοῦ ἐντίμου Δρος Π. Ασάνη, τὸ Ἑγγ. Συμβούλιον παρευρεθὲν μὲ ὅλον τὸ Κ. Σῶμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Λατίνων ἐψήφησε εὐχαριστήριον εἰς τὸν διάσημον καὶ ἐθνικὸν ἱεροκήρυκα Π. Ἀντώνιον Ταρνιέλον. Τὴν πράξιν ταύτην τῶν Ἑγγ. Συμβ. ἐπαινοῦντες συσταίνομεν καὶ ὡς παράδειγμα ἀξίον μιμήσεως εἰς τὸ Κοινὸν τὸ ὁποῖον, ἀντὶ νὰ χωρίζεται τώρα πλέον εἰς κόμματα καὶ κομμάτων σχίσματα, ἐλπίζομεν θὰ ἐνωθῇ σύσσωμον καὶ σὺψυχον πρὸς ἀπολαύσιν τῆς ἐθνικῆς του υπέρβεως, πέμπον εἰς κόρακας καὶ πάθη καὶ ἐρίδας καὶ διαιρέσεις, ἀπαδούσας ὅλως μὲ τὴν Ἐνωσιν, καὶ ἵνα μὴ ἐλεγχθῶμεν ὡς διδάσκαλοι διδάσκοντες καὶ νόμον μὴ κρατοῦντες, πέμπομεν μὲ τὸν παρόντα μας ἀριθμὸν (ὅστις θέλομεν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπισκεπτήριον γράμμα) ἀσπασμὸν συμφιλώσεως εἰς ἀπαντας καὶ ἔχθρους καὶ φίλους. — Ὅσοι τὸν δεχθῶσι θεωροῦνται γενναῖοι καὶ ἀμνηστικάκοι, καὶ συνδρομηταὶ διὰ ὅλην ἔξαμηνίαν. — Ὅσοι δὲν τὸν δεχθῶσι θέλομεν οἰκτερεῖν ὡς μικροπρεπεῖς καὶ ἀναξίους τοῦ λαμπροῦ σταδίου πρὸς ὃ ἡ Πατρίς ἤδη ὁρμᾷ, καὶ ὁρμῶσα φέρει μετ' αὐτῇ καὶ τὰ εὐγενέστερα πᾶν γένων τῆς.

Ὁ ὑπεύθυνος ἐκδότης ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΠΕΡΛΑΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ